

Bohoslužby Společenství

Jak většině z vás dojde po přečtení „breviáře“ níže, církev a celá víra Společenství je stavěná jako společenská záležitost a veřejnost z ní nesmí být vyloučena. Jistě, každý občas pocítí potřebu speciální ochrany některého z Učitelů a obrací se k němu v osobní modlitbě, ale ty nejsou vlastně nikde předávány, pokud nenarazíte na nějakou výjimku uvnitř konkrétní školy. Osobní modlitby nemívají předem danou strukturu a nejsou „těžištěm víry“. Víra zde není vnitřní záležitostí jednotlivce, ale společenským konceptem.

Jednou z mála takových výjimek je „Vzývání Heroa“ či „modlitba k Heroovi“, která bývala dříve často vyznávána rytíři v boji proti nečistým silám zla. V civilizovaných krajích upadá pomalu do zapomnění, ale získala si opět oblibu v řadách odvážlivců, vyrážejících postavit se hrůzám v lesích Kvenu.

Modlitba k Heroovi

Heroe, učiteli hrdinů

dej mi svou moc, ať nepocítím v boji strach.

dej mi svou sílu, ať se můj štít nezachvěje

dej mi svou moudrost, ať můj meč slouží spravedlnosti

Bud' mým světlem a ochráncem v temnotě

Breviář:

Bohoslužba je společenskou událostí a odehrává se buď v Síni Společenství, nebo v před svatyní s relikvií. Vede ji vždy vysvěcený ceremoniář/ceremoniářka. Jiné konstalace podléhají speciální výjimce udělované Radou Královských ceremoniářů.

Žehnací a odpovědní formule jsou vyžadované a neměnné. Jejich změnění je považováno za herezi.

Standardně se odehrávají tyto typy bohoslužeb:

- *bohoslužba Vazeb (Vítání, přijímání Údělu, Služby, Loučení ... případně jiných smluv. Speciálním typem vazby je i korunovace)*
- *bohoslužba Propojování společenství*
- *Obřad Otázek a Obřad Darů (z něj vychází i obřad svěcení svatyně či Síně, které jsou darem Učitelům a bohům)*

BOHOSLUŽBA VAZEB

Každá vazba má povinný počet svědků, jejichž účast je nutná. Dále je nutná přítomnost zástupců všech vázaných stran. Není-li obec jednou z vázaných stran (např. u mnohých Přijímání údělu či Služby), není účast veřejnosti nutná, ale nesmí jí být v přítomnosti bráněno.

Příchod ceremoniáře s Knihou Vazeb bývá oznámen zvukem zvonu či jiným, zřetelným zvukem. Ceremoniář následně pozdraví přítomné bratrským pozdravením a přivítá je na obřadu. Svůj úvod

zakoňčí slovy: NAŠI UČITELÉ (je možno někoho jmenovat speciálně – obvykle uvozeno slovy „a zvláště pak Učený ...“) NECHŤ NÁM SEŠLOU SVOU MODROST, ABYCHOM TUTO SMLOUVU ŘÁDNĚ UZAVŘELY A ABY SLOUŽILA KE VŠEOBECNÉMU DOBRU.

Lidé odpovídají: STAŇ SE.

Následuje ceremoniářův krátký proslov k tématu smlouvy. Měl by zvláště zdůraznit její společenský význam, tradici a prospěšnost. Následuje samotné Vázání:

C: V MOUDROSTI NAŠICH UČITELŮ, ŽÁDÁM, ABY PŘEDSTOUPILI SMLUVNÍ STRANY *(je možné a vítané je zavolat osobně – jménem či funkcí).*

C: MOUDŘÍ RODIČE, („učený/učení ...“). DNES PŘED VÁS PŘEDSTUPUJÍ: *(představit plnými jmény a funkcemi přítomné strany Vazby.), ABY PŘED VÁMI UZAVŘELI SMLOUVU TOHOTO ZNĚNÍ: (zde se čte obsah smlouvy – některé návrhy smluv najdete na konci textu této bohoslužby).*

Vystoupí postupně od nevyšší postaveného či nejstaršího zástupci stran smlouvy a pronesou: TATO

SMLOUVA JE V MÉ KRVÍ I MÉ MYSLI. UČITELÉ NECHŤ MI DAJÍ MOUDROST K JEJÍMU NAPLNĚNÍ. Je-li smlouva uzavírána s veřejností, ta pouze povstává a odpovídá sborově.

C: *JÁ (plné jméno a funkce) TÍMTO UZAVÍRÁM TUTO SMLOUVU A POTVRZUJI, ŽE JI UČITELÉ SHLEDÁVAJÍ UŽITEČNOU A JEJÍ NAPLNĚNÍ MOUDRÉ. NECHŤ VÁS PROVÁZÍ JEJICH MOUDROST.*

Po těchto slovech se smlouva podepisuje. Neumí-li některý ze zástupců psát, udělá pouze symbolickou značku.

Po podpisu smlouvy následuje žehnání jejímu účelu a razítkování: C: STVRZUJI TOUTO PEČETÍ, ŽE UČITELÉ LASKAVĚ SHLÍŽÍ NA TUTO SMLOUVU. A JAKO KREV A ÚDĚL PŘECHÁZÍ Z OTCŮ NA SYNY A Z MATEK NA DCERY A NAPLŇUJE TAK JEJICH ŽIVOT RADOSTÍ ZE SMYSLUPLNOSTI A POKRAČOVÁNÍ, NECHŤ SKRZE TUTO SMLOUVU PŘECHÁZÍ MOUDROST UČITELŮ NA NÁS, JEJICH ŽÁKY, A NAPLNÍ TAK SVĚT A PODRŽÍ JEHO KOLOBĚH DO DALŠÍCH ČASŮ.

Lid: STAŇ SE

Po tomto požehnání může ceremoniář krátce shrnout situaci a rozloučí se s přítomnými:

C: BRATŘI A SESTRY JDĚTE, A ČIŇTE, JAK JSTE SE ZAVÁZALI. MOUDROST UČITELŮ, AŤ VÁS PROVÁZÍ.

Lid: MOUDROST UČITELŮ, AŤ TĚ PROVÁZÍ.

Ceremoniář před odchodem zavře Knihu Vazeb a slavnostně ji odnese.

Bohoslužba Vítání:

Jde o přijímání osoby do společenství. Obsahem smlouvy musí být jméno přijímané osoby a její rodové zařazení.

Účastníky vazby jsou daná rodina a společenství jako takové. Další svědci nejsou nutní. Za ještě nemluvící dítě hovoří rodina, obvykle za dceru matka za syna otec.

Návrh textu smlouvy: Já, níže podopsaný, přijímám jméno xxxxx, kterým budu znám celému světu. Vstupuji do rodiny yyyyyyyyyyyyyy, abych se stal jejím řádným synem/dcerou a stal se tak pokračováním svých rodičů. K tomuto údělu jsem se narodil a tento úděl naplním. Majetek i úděl rodiny jest od této chvíle i mým majetkem a udělem.

Bohoslužba přijímání údělu a bohoslužba služby bývají velmi specifické a texty smluv tudíž jsou různé podle škol. Poměrně jednotná je ale **smlouva svatební**:

Smlouvou svatby přechází žena do mužovi rodiny a naopak muž do rodiny ženiny. Součástí smlouvy musí být společné jméno, které budou manželé užívat.

Účastníky vazby jsou rodina nevěsty a rodina ženicha. Jsou vyžadováni dva svědkové – jeden z obce nevěsty, druhý z obce ženicha, ale nepatřící do vázaných rodin. Veřejnost není vyžadována, ale tradičně bývá zvána. Obřad bez veřejnosti je považován za porušení tradice.

Svědkové zde zaručují, že muž a žena přichází ke sňatku svobodní. Je povinností ceremoniáře tuto skutečnost ověřit.

Návrh textu smlouvy: My, níže podepsaní, vstupujeme dnes do svazku manželského, abychom společně plodili a vychovávali potomky a předávali tak nadále život našich rodin a moudrost Učitelů.

Já, níže podepsaná xxxxxxxxxx vstupuji do rodiny zzzzzzzzzzzzzzzz, abych se stala ženou yyyyyyyyyyyyyy a dcerou jeho rodičů. Od dnešního dne budu zvána wwwwwwwwwwwww.

Já, níže podepsaný yyyyyyyyyyyyyy vstupuji do rodiny vvvvvvvvvvvvvv, abych se stal mužem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a synem jejích rodičů. Od dnešního dne budu zván wwwwwwwwwwwww.

Společně budeme bydlet v ffffffff a zde budeme vychovávat své potomky.

My, níže podepsaní dosvědčujeme, že xxxxxxxx a yyyyyyyyyy jsou svobodní a mohou tak do svazku manželského vstoupit.

Svatbu mohou a nemusí předcházet **zásnuby**. Zásnuby jsou deklarací touhy uzavřít manželství, kterému v danou chvíli ale obvykle něco překáží (nejčastěji věk či postavení snoubenců). Zásnubní smlouva obvykle popisuje tuto překážku a deklaruje zájem uzavřít sňatek, až bude překážka odstraněna. Je však možné, že během odstraňování první překážky, vyvstane překážka jiná. V takovém případě je možné od sňatku ustoupit zcela. Je však nutné dořešit záležitosti majetku a dětí vzniklých po dobu trvání zasnoubení, neb zásnuby již ze dvou lidí dělají pár, na který je pohlíženo stejně, jako na manželský.

Speciálním typem služby jest i **korunovace**, kterou však pro její složitost uvedu zvlášť v jiném dokumentu.

Bohoslužba loučení.

Touto smlouvou odchází osoba ze světa živých a její majetek do rukou dědiců. Často se místo přímo v síni odehrává nad budoucím hrobem zemřelého. Je-li vypořádání majetku složité či sporné, může být zvlášť provedeno loučení s mrtvým a zvlášť vypořádání majetku, až bude toto dohodnuto. V takovém případě se při loučení s tělem podepisuje smlouva následujícího znění:

My, níže podepsaní, přebíráme úděl zemřelého xxxxxxxxxx a zavazujeme se k jeho pokračování. Učitelé necht' nám učitelé pomohou, najít k tomu smírnou cestu.

Pokud zesnulý zanechal majetkové vypořádání, je zde čteno a nová smlouva je pouze přijetím tohoto uspořádání, které je stvrzeno podpisy dotčených stran a novou pečeti.

Vázanými stranami jsou všichni dědici. Roli svědka zde zastává ceremoniář, veřejnost není vyžadována, ale je vítána.

Ukládání těla se provádí po podepsání a zpečetění smlouvy, před závěrečným požehnáním. V tu dobu se ceremoniář obrátí k mrtvému a pronese: (celé jméno a titul), TVŮJ ÚDĚL BYL ŘÁDNĚ PŘEDÁN TVÝM POTOMKŮM. TVŮJ ŽIVOT NEZANIKÁ, ALE POKRAČUJE V NICH. TVÉ TĚLO MŮŽE NYNÍ KLIDNĚ SPOČINOUT V ZEMI.

lid: STAŇ SE.

Je-li bohoslužba sloužena nad hrobem, je po těchto slovech tělo spuštěno do hrobu a hrob (alespoň symbolicky) uzavřen (zasypán). Závěrečné požehnání následuje až po zasypání hrobu.

Je-li bohoslužba sloužena v síni, je tělo po těchto slovech odneseno ze síně a vypraveno na cestu k hrobu. V takovém případě následuje závěrečné požehnání hned po odchodu těla ze síně a po rozloučení ceremoniář obvykle vyzve přítomné, aby tělo doprovodili. Účast ceremoniáře ani účastníků smlouvy však není v doprovodu nutná a uložení těla do hrobu už je pouze materiálním úkonem.

BOHOSLUŽBA PROPOJOVÁNÍ SPOLEČENSTVÍ

Tato bohoslužba může být sloužena buď samostatně, nebo jako úvodní část k bohoslužbám Vazeb či jakémukoliv jinému obřadu. Je-li sloužena samostatně, je k jejímu konání nutná pouze přítomnost ceremoniáře a minimálně jednoho laického účastníka. Je-li sloužena před Vazbou, používá se úvodní a závěrečná formule z bohoslužeb Vazeb.

Jejím účelem je především poučení veřejnosti o moudrosti Učitelů.

Příchod ceremoniáře s knihou bývá oznámen zvukem zvonu či jiným, zřetelným zvukem. Ceremoniář následně pozdraví přítomné bratrským pozdravením a přivítá je na obřadu. Svůj úvod zakončí slovy: NAŠI UČITELÉ (je možno někoho jmenovat speciálně – obvykle uvozeno slovy „a zvláště pak Učený ...“) NÁM DNES SESÍLAJÍ SVÁ SLOVA. NECHŤ NÁM DAJÍ I MOUDROST, ABYCHOM JIM ŘÁDNĚ ROZUMĚLI.

Lidé odpovídají: STAŇ SE.

Následuje čtení z učených knih a výklad daného textu. Volba textu je na ceremoniáři – může jít o pastorační list, životopis některého z učitelů či přímo text sepsaný učitelem. Může jít ale i o společensky důležitý dokument, který je třeba lidem připomenout.

Po ukončení výkladu následují prosby, uvedené těmito slovy: BYLA NÁM PŘEDÁNA MOUDROST UČITELŮ, PROSME JE, AŽ NÁM POMÁHAJÍ JI UPLATŇOVAT V NAŠICH SPOLEČENSTVÍCH A PŘEDÁVAT JI MLADŠÍM.

Prosby mohou být sepsány na míru situaci, ať samotným ceremoniářem, nebo ve spolupráci s laickou obcí. Lid odpovídá: UČITELÉ, VEĎTE NÁS.

Následuje požehnání těmito slovy: JAKO RODIČ PŘEDÁVÁ SVOU KREV DÍTKU A TAK JEHO ŽIVOT VĚČNĚ TRVÁ A SMRTÍ NEZANIKÁ, PŘEDÁVAJÍ UČITELÉ SVOU MOUDROST ŽÁKŮM A TAK SPOLEČNOST BUDUJÍ A JEJÍ ČLENY PŘED ZÁNIKEM CHRÁNÍ. NECHŤ DNEŠNÍ NAUČENÍ OCHRÁNÍ I NÁS.

Lid: STAŇ SE

Následuje-li další obřad (darů, otázek, Vazeb...), následuje v tomto místě. Pozdrav a závěrečné požehnání z vnořeného obřadu se vynechává.

Po tomto požehnání může ceremoniář krátce shrnout situaci a rozloučí se s přítomnými:

C: BRATŘI A SESTRY JDĚTE A ČIŇTE, JAK VÁM BYLO ŘEČENO. MOUDROST UČITELŮ, AŽ VÁS PROVÁZÍ.

Lid: MOUDROST UČITELŮ, AŽ TĚ PROVÁZÍ.

Ceremoniář před odchodem zavře čtenou knihu a slavnostně ji odnese.

OBŘAD OTÁZEK

Tento obřad slouží k získání odpovědi na otázku, které člověka trápí. Podle povahy otázky může být sloužen soukromě či pro skupinu osob. Je nutná pouze přítomnost ceremoniáře a tazatele.

Na tento obřad se specializuje Škola Matky. Jiní ceremoniáři ho provádějí jen výjimečně.

Obřad má dvě části – v první tazatel předkládá otázku, ve druhé ceremoniář přináší odpověď tazateli. Načasování druhé části je v rukou Učitelů a ceremoniáře, který obvykle osobně vyhledá tazatele ve chvíli, kdy již má odpověď.

Vzhledem k časové náročnosti pro ceremoniáře, bývá zvykem darovat hmotný dar přímo jemu, nebo síni. Velikost daru se odvíjí od možností tazatele a od náročnosti otázky. K předání daru slouží obřad Darování, který je úvodní součástí tohoto obřadu.

Příchod ceremoniáře s knihou otázek bývá oznámen zvukem zvonu či jiným, zřetelným zvukem. Ceremoniář následně pozdraví přítomné bratrským pozdravením a přivítá je na obřadu. Svůj úvod zakončí slovy: SEŠLI JSME SE ZDE, ABYCHOM SE PTALI NAŠICH UČITELŮ, ZVLÁŠTĚ PAK PRVNÍ MATKY, A ŽÁDALI JE, O JEJICH MOUDRÉ VEDENÍ. NECHŤ JEJICH ODPOVĚDI SPRÁVNĚ POROZUMÍME A DOBŘE JI VE SVÉM ŽIVOTĚ UPLATNÍME.

Lidé odpovídají: STAŇ SE.

Následuje krátká verze obřadu darování:

C: NYNÍ PŘEDSTUPETE A PŘEDEJTE SVŮJ DAR.

Dárce předá svůj dar na stůl před ceremoniáře – není li to možné fyzicky, předá za dar nějaký

symbol se slovy: UČITELÉ, PŘIJMĚTE TENTO DAR KU PROSPĚCHU VŠECH (může dodat

„zvláštěpak...“ a jmenovat účel daru).

Ceremoniář následně dar pozvedne v rukou a pronese: UČITELÉ PŘIJÍMAJÍ TENTO DAR S RADOSTÍ A SLIBUJÍ, ŽE JEJ UŽIJÍ K ZACHOVÁNÍ ŽIVOTA A BLAHA SPOLEČENSTVÍ.

Lid: STAŇ SE

Následně ceremoniář vyzve tazatele k položení otázky: (JMÉNO TAZATELE), PŘEDSTUP PŘED TVÁŘ UČITELŮ A POLOŽ SVOU OTÁZKU.

Tazatel: JÁ (celé jméno a titul), PŘEDSTUPUJI ZDE PŘED MOUDROU MATKU A TÁŽI SE:

(text otázky)

C: MATKA SLYŠÍ TVOU OTÁZKU A SLIBUJE VYJEVIT SVÝM SLUŽEBNÍKŮM ODPOVĚĎ. NYNÍ SE VRAŤ DOMŮ A VYČKEJ ODPOVĚDI.

Tazatel: VYČKÁM ODPOVĚDI

V tomto místě končí první část obřadu a lidé se rozcházejí. (Závěrečné požehnání je odročeno do druhé části.)

Druhá část obřadu - předání odpovědi - je obvykle ryze soukromá. Někdy se stane, že Matka sešle ceremoniářkám vidění, aniž by byla předem položena otázka. V tomto případě se k předání takové odpovědi použije pouze tato druhá část obřadu.

Ceremoniářka přichází za tazatelem a zdraví ho bratrským pozdravením a následně pronáší: PŘICHÁZÍM, ABYCH SDĚLILA MATČINU ODPOVĚĎ. Na což tazatel odpovídá. SLYŠÍM A POSLOUCHÁM.

C: MATKA V TVÉ VĚCI SDĚLUJE TOTO: *(následuje text odpovědi – ceremoniářky ji často mívají zapsanou a čtou ji, aby Matčiny myšlenky převedly do slov co nejpřesněji.)*

Obsah odpovědi zakončí slovy. TOTO NÁS MATKA POVĚŘILA TI SDĚLIT. NECHŤ JEJÍ SLOVA DOBRĚ POCHOPIŠ A SPRÁVNĚ VYUŽIJEŠ KU PROSPĚCHU VŠECH.

Tazatel: STAŇ SE.

V tomto místě je prostor pro osobní rozhovor ceremoniářky a tazatele. Může ale být vynechán.

Rozloučení probíhá slovy:

C: MOUDROST MATKY, AŤ TĚ PROVÁZÍ.

Lid: MOUDROST MATKY, AŤ TĚ PROVÁZÍ.

OBŘAD DAROVÁNÍ

Tento obřad slouží k předání daru Síni, svatyni nebo samotným Učitelům (drobné dary lze samozřejmě předat přímo). Obdobně ho lze použít v případě velkých darů mezi lidmi, jako je předání léna a podobně.

Je nutná přítomnost ceremoniáře, dárce a příjemce (za Síň či svatyni jej zastupuje ceremoniář, stejně jako fyzicky zastupuje Učitele). Pokud nejde o součást obřadu Otázek, je vyžadována přítomnost veřejnosti.

Příchod ceremoniáře s knihou Darů bývá oznámen zvukem zvonu či jiným, zřetelným zvukem. Ceremoniář následně pozdraví přítomné bratrským pozdravením a přivítá je na obřadu. Svůj úvod zakončí slovy: PŘICHÁZÍTE DNES, ABYSTE UCTILI NAŠE UČITELE (je možno někoho jmenovat speciálně – obvykle uvozeno slovy „a zvláště pak Učeného ...“) A DAROVALI SVŮJ DAR. NECHŤ NA NĚJ SHLÉDNOU SE ZALÍBENÍM A VÁS ODMĚNÍ SVOU MOUDROSTÍ.

Lidé odpovídají: STAŇ SE.

C: NYNÍ PŘEDSTUPETE A PŘEDEJTE SVŮJ DAR.

Dárce předá svůj dar na stůl před ceremoniáře – není-li to možné fyzicky, předá za dar nějaký

symbol se slovy: UČITELÉ, PŘIJMĚTE TENTO DAR KU PROSPĚCHU VŠECH (může dodat

„zvláštěpak...“ a jmenovat účel daru).

Ceremoniář následně dar pozvedne v rukou a pronese (v případě, že je dar předáván konkrétní osobě, pronáší obdobu toho samého v první osobě): UČITELÉ PŘIJÍMAJÍ TENTO DAR S

RADOSTÍ A SLIBUJÍ, ŽE JEJ UŽIJÍ K ZACHOVÁNÍ ŽIVOTA A BLAHA SPOLEČENSTVÍ.

Lid: STAŇ SE

Je-li bohoslužba prováděna samsotatně, následuje žehnání daru a dárci. Tato část je specifická pro každý dar a účel zvlášť a je v rukou ceremoniáře

Po tomto požehnání může ceremoniář krátce shrnout situaci a rozloučí se s přítomnými:

C: BRATŘI A SESTRY, STEJNĚ JAKO VY PŘINÁŠÍTE PLODY SVÉ PRÁCE UČITELŮM, NECHŤ UČITELÉ PROVÁZÍ VÁS DO VAŠICH DOMOVŮ A POMÁHAJÍ TAK ROZHOJŇOVAT VÁŠ MAJETEK. MOUDROST UČITELŮ, AŽ VÁS PROVÁZÍ.

Lid: MOUDROST UČITELŮ, AŽ TĚ PROVÁZÍ.

Ceremoniář před odchodem zavře Knihu Darů a slavnostně ji odnese

